

22567.

V III 70 (1)

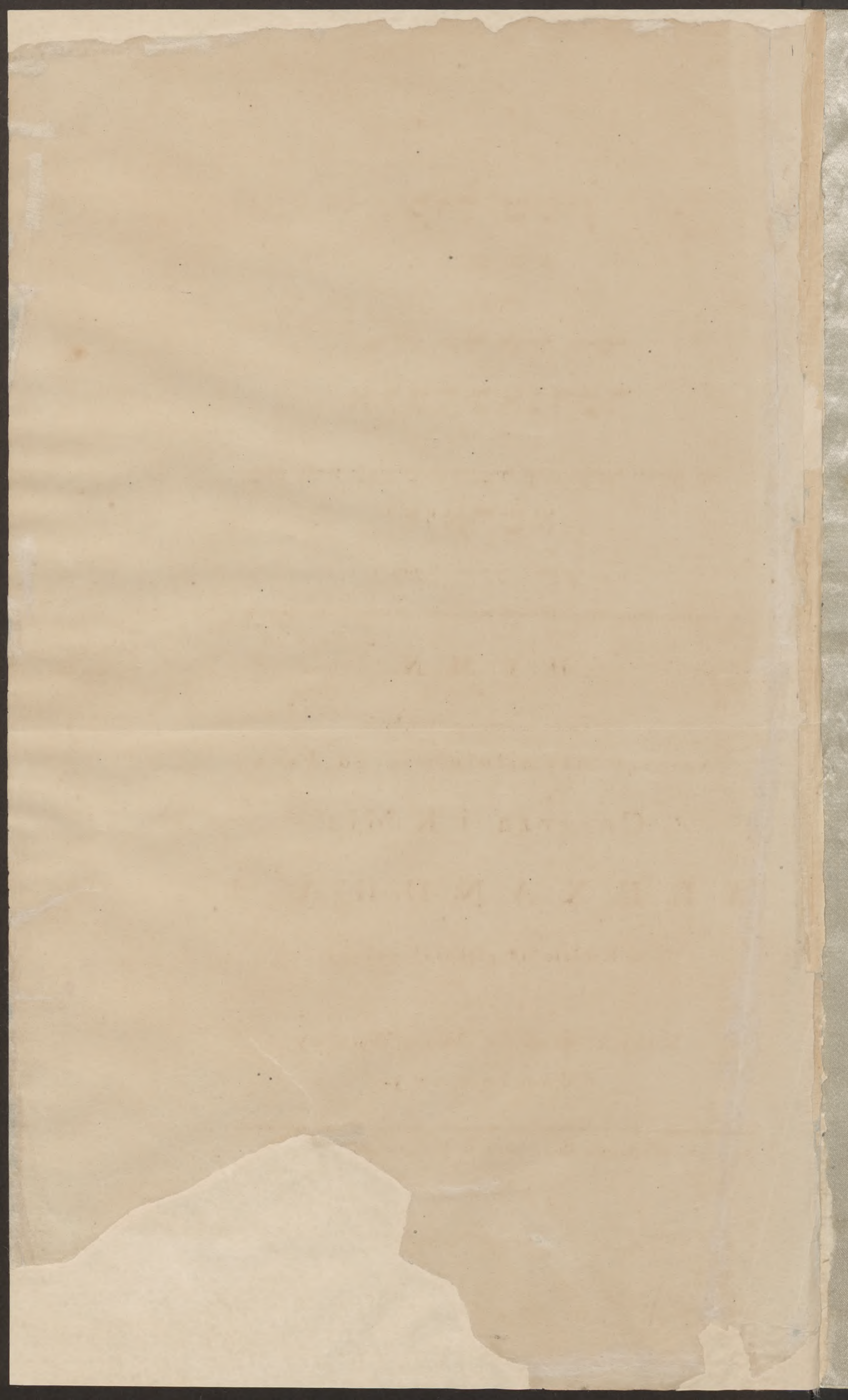
Hyman
or czasie sacroślimiego przybycia
Cesarsa i Króla
Aleksandra I i t. d.
Warszawa 1815 r.

N^o
2142

MN 140484

קול ששון

לעת בוא

כבוד

אדונינו הקיסר האדיר והחסיד

אלעקסאנדער

יריה

מאת עבדיו הנאמנים ראשי קהל עדת ישראל הדדים פה

ווארשא

בשנת תקעו לפ"ק

H Y M N

w czasie szczęśliwego przybycia

Naszego naymiłosciwszego Pana

Cesarza i Króla

A L E X A N D R A I.

w holdzie naygłębszey pokory

przez

Starszych Izraelitów Miasta Warszawy

odśpiewany.

w Warszawie Roku 1815 w Drukarni Rządowéy.

H Y M N E

à l'occasion de l'heureuse arrivée
de Notre haut et puissant Seigneur et Souverain,

l'Empereur et Roi

A L E X A N D R E I.

entonnée par Ses très Soumis serviteurs et Sujets
des Représentans de la Commune Israelites de Varsovie.

F R E U D E N R U F

bey der glücklichen Ankunft
unsers Allerdurchlauchtigsten, Grossmächtigsten und Allergnädigsten

Kaiser und König

A L E X A N D E R I.

in allerunterthänigkeit Angestimmt

von den Vorstehern
der Israelitischen Gemeinde zu Warschau.

קיד רנה וישיעה נשמע בארצנו .
א. ילי ווארשא בגיל ורנן יזמרו .
הממות אל לשיר גרונם גבירו :
למען אל תקאנדר כי ימלוד עלינו :

קלי השרים מנגן יחדולין .
אין איש מקשיב בעת על שירותיכם :
רק אם אל נשיא הארץ תרועותיכם :
לקבדו אז שיר ושבח זוכין :

כל תופשי כנור גם עוגב ונבל :
שירו הגורל נח לשירו החבל :
קמי בואו נא כל נגן . הטיבו :
כי נשיא רוסלאנד גם נשיא ארצנו :

Do szczęśliwości Polski, do weselnęj wrzawy,
Łączą się z uniesieniem odgłosy Warszawy;
Pójdźcie z arfami w dłoniach, i wy Judy dzieci
Niechay Hymn wasz do Boga nad gwiazdy polecie.

Bóg ujęty naszym stanem

ALEXANDRA dał nam Panem.

O wy pieśni i Arfy! wydajcie odgłosy,
Niech ziemski Hymn wysokie przebie Niebiosy,
Niech sławi wielkość *Pana* co w męztwie wspaniały,
W litości szuka szczęścia, a w mądrości chwały.

Składaymy Bogu oliary

W *Nim* naywiększe mamy dary,

Na skrzydłach harmonii ulatujcie pienia,
Opowiadajcie ziemi Polski przeznaczenia;
Ze ią dźwignął Bohater nad Newą uczczony
Niech slyszą, i dalekie zazdroszczą nam strony:

Naszym Oycem maż *troskliwy*

Naszym *Królem* sprawiedliwy.

Aux voix de la Pologne, aux voix de la Patrie
Se joint avec transport, heureuse Varsovie,
Le chœur de tes enfans; les harpes a la main,
Ils chantent l'hymne à Dieu, et leur troupe s'ecrie:
„L'Empereur ALEXANDRE est notre Souverain!

Harpe et voix, mêlez-vous! et, dans notre allégresse,
Confondes vos accens! Qu'un même elan s'empresse
A célébrer le Prince Auguste glorieux,
Dont la clémence seule égale la sagesse;
A célébrer en *Lui* le riche don des Cieux!

Enfans de l'harmonie et des nobles pensées,
Annoncez notre sort, nos belles destinees,
Aux climats éloignes, de ce bonheur jaloux.
Celui, dont la Russie admire les trophées,
Le Juste, le Clément, est *Pere* et *Roi* pour nous!

Halle wieder, Pohlens Vaterland, vom lautestem Jubel!

Stimmt, Jünglinge Warschaus, die Harfen des Entzückens!

Preist den Allmächtigen in Feyerhymnen des Danks!

Kaiser ALEXANDER beherrscht unsere Fluren.

Verschmeltzet Saitenspiel und Gesänge verfließet

Im rauschenden Jauchzen der wirbelnde Freude!

Den weisesten mildesten Fürsten zu ehren

Flammt Liebe das Herz heut, strömt Lob jeder Mund.

Ihr Sohne der Harmonie und hohen Gedanken

Verkündet den Enkeln der ferne unser Heil!

Russlands ruhmvoller Herrscher heisst jetzt auch der Unsere

Der huldreiche Gerechte ist wirklich uns Vater.

לבשי פילין גאין וגאווה • מלך חסיד שר עליך •
 תחת נגפיו תשבי בשלוח גזות שאגן אוהליך •
 צר גם לחץ עוד לא תחת • מן מלכך יגן בעדך •
 לעולם תשבי בשובה ונתת • ובכרוש רענן תפרח ארצך •

אלעקסנדרער דאדוב ודנחמד • אמיץ לבו בגבורים •
 לשם ולתפארת ולתהלה • שמו הטוב נודע בשערים •
 ורצונו תמיד על אף גובר • בעשות חכר מצא עפרת •
 חסות בניו משוד ושבר • האית נפשו צבי תפארת •

בורם קירי ארץ שטפו • חרב וחנית חיל קמינו •
 על ציארנו רדפו • יגענו ולא הונת לנו •
 זרים באים לבלותינו לשחת ארץ לגן נמשכה •
 שאון רעש המם לבנו • ועוד מעט והנה קרין ובלה •

אך יום הדרת חילך היעלה צרי לנטעי כנה •
 מברק חרב גבוריך איכ רץ ועירף לך פנה •
 אז הלכו דהרות סיסף • בתרועת תשועה לעירנו •
 וכל גבעה נוסס נסף • וקול נצחון גשמע בארצנו •

Powstań o Polsko! dumna z nieszczęść Twoich końca,
 Promienie Cię nowego ogarnęły słońca,
 Pod cieniem, kędy olbrzym rozciąga ramiona,
 Pod pysznym cedrem siada Pasterka strwozona.

Niech się Nicbo gradem chmurzy
 Ona w cieniu wolna burzy.

ALEXANDER przybywa laską okazały,
 Poprzedziły go zorza niesmiertelney chwały
 Przybył, i z tronu nasze uścił nadzieie
 'Tron się Jego upięknia, Korona iasnieie.

To *Król* prawy gdy poddani
 Oddali *Mu* serca w dani.

Ominęły nieszczęścia, a lud *Twój* spokojny
 Niepostrzegł, iakoś nad nim przepędził grad wojny;
 Ocaliles nam łąki i śmiejące niwy
 I w ten czas zagasł piorun gdy zagrzmiał straszliwy.

Na to tylko wróg się zbroił
 By chwałę *Twoję* podwoił

Twa mądrość, wierność ludu, godło *Twojej* siły
 Wróciła iasne słońce, chmury ustąpiły,
 A pokóy, kwiat swój z rogu sieie na zagrody
Tobie błogosławieństwa, a ludom swobody;

Za wrogami gonia cienie
 Rozpacz, śmierć i spustoszenie.

Eleve tes regards, Pologne, deviens fiere,
 Puisqu'un Soleil nouveau tesourit et t'eclairc.
 A l'abri des rameaux du superbe geant,
 Du cedre fourcilleux, la plus humble bruyere
 N'a rien a redouter du furieux autan.

~~~~~

ALEXANDRE, le Grand, le Beni, le Modele,
 Precede de l'eclat d'une gloire immortelle,
 Retourne, et de *Son* trone *Il* repond a nos voeux.
Son trone en est plus beau, *Sa* couronne plus belle:
Il Se voit entoure de *Ses* sujets heureux.

~~~~~

Les dangers sont passes, et nos ames troublees,
 Ont vu, pour ne plus voir, les hordes redoublees,
 Dont la sombre fureur menaçoit fierement
 Le riant paradis de nos belles contrées.
 Nous vîmes l'ennemi, le vîmes un moment;

~~~~~

Mais bientôt *Ta* sagesse, *o* *Czar*, et *Ton* courage,
 Conjurant la tempete et dispersant l'orage,
 L'Aurore d'un beau jour chassa la sombre nuit.
 L'ennemi disparoit. La fureur et la rage,
 La mort, le desespoie et la honte le suit;

Blick' stolzer, Pohlen, umher

Denn sich' dir lächelt ein ewiges Glück

Im Schatten der Riesenzeder

Im Schutze deines Kayserlichen Herrschers.

~~~~~

ALEXANDER der Geliebte der Edle

Hochgetragen auf den Flügeln des Heldenruhms

Er lächelt dir nieder, seliger Huld voll,

Und sieht heller seine Kron' in deinem Glück' erstrahlen.

~~~~~

Schon ergrauste des wilden Anblicks unsere Seelen

Der Legionen, die, gleich ungestümer Wogenfluth,

Verhörung unsern Paradiesesgilden *e*

Drohten, und Untergang.

~~~~~

Aber deines Siegestags Morgenrothe brach

Deiner Weisheit, deines Heldenmuthes Strahl

Durch des Krieges düstere Donnerwolke

Die Feinde zerstoben! des Sieges Jubelruf scho!!

נצחון עם תורת לבנו . אל השוכן בשמי ערץ :
 יתנוצצו בכתר מלבנו . כימי שמים עלי ארץ :
 נצחון בחדר כלבנו תעניד . בלבוש מלכות אבן יקרה :
 תודת גיל לבנו תתמיד . אל ראשך כתר תפארה .

יאת אלעקסיעוונע ניר גבירות טובת שכל עזרת בעקד
 צחות הרעיון כאור יקרות מי יוכל ספר רוב עבתיך :
 מיד אל אישה משקלת לא יערכה נופך וספיר :
 תכלית אושר ותחלת . כי לא הסידה בכתם אופיר :

הן גם יופי מנת מדיק . מלקה מה יפית מה נעמת :
 חסד ויראה של פניך . ועל לבך דמעת עשוק שמתי :
 כל מר רוח ירוץ אליך . עת רגשי זמן דוחקים נפשו :
 ירץ לבו בחסדיך . ישמח יגל וישכח רישו :

ראו גלות כותרות אחיכם . זוהר תקייה יופיעמו :
 רוחם חזק עמוד בסאכס . פארבם ופאר עוממו :
 זוהר פניהם . ענות לבמו . גיל ממלאים בנפש רואימו :
 זוהר פניהם הפארתמו . ענות לבם משאלותימו :

Do nóg *Twoich* się cisną szczęście i zwycięztwa
 O iutrzenko pokoju! o *Ty* Synu męztwa,
 Chwała laurem z oliwą *Twoje* skronie święci
 Spiesz się wznieść *Ci* ofiarę w kościele pamięci:

Oto *Cesar!* co wśród boju
 Okrył ziemię w liść pokoju.

ALEXIEWNO nadobny płci *Twojej* zaszczycie!
 Jak piękna blaskiem gwiazda na niebios błękicie,
 Tak iesteś w iaśniejące przymioty ozdobna
 Czułość serca do myśli szlachetnych podobna.

Ty umiesz zrównać na Tronie
 Łagodność przy *Twojej* Koronie.

U *Twoich* nóg szczęście dumne że *Ci* hołd odnosi
 O swój dar *Tobie* zdany, dla nieszczęsnych prosi,
 I dla tego przez *Ciebie* chce im dawać dary
 Bo mu miłe dla *Ciebie* ich wdzięczne ofiary.

Darząc *Cię* dary wszystkimi
 Chce i łzy ich widzieć *Twemi*.

O Wy bracia *Cesarza*, wy Państwa Filary!
 Których dusza upięknia czyste serca dary,
 Wy co idąc za wzorem wspaniałego *brata*
 W *Jego* szkole dla szczęścia ćwiczycie się świata

Wy których cnoty iaśnieją,
 Najlepszą ludom nadzieją.

Tandis que sur *Tes* pas s'empressoit la Victoire,
Empereur et *Héros!* que la main de la Gloire
 De laurier et d'olive environnoit *Ton* front,
 Et, volant en triomphe au temple de Mémoire,
 Au nom de l'agresseur substituoit *Ton* nom. —

Alexiewne, et *Vous, Vous*, l'ornement des femmes!

Ainsi que deux rayons de deux célestes flammes,
 Se confondent en *Vous* l'esprit, le sentiment:
 La force de l'esprit, ce mobile des âmes;
 Et ce tact doux et fin, des âmes l'agrement.

A *Vos* pieds le Bonheur, fier de *Vous* rendre hommage,
 Couduit l'infortune, dont le touchant langage
 Reclame *Vos* bienfaits, dont *Vous* séchez les pleurs;
 Qui, s'il en verse encore en verse de courage,
 Et de joie et d'amour, benissant ses malheurs.

Freres de l'Empereur, colonnes de l'Empire,
Freres de l'Empereur, qu'un noble clan inspire
Vous, qui, de l'imiter, faites d'heureux efforts,
 A *Sa* brillante école ardens a *Vous* instruire,
 De nos coeurs, avec *Lui*, agréez les transports!

Des Sieges Jubel und des Danks

Verflochten beide in deines Diadems Sternenkranz

Der gleich des Himmels Sternen leuchtend.

Noch späte Nachwelt überstrahlt

Und DU, o Alexiewne! der Frauen Schmuck

In der zween Sonnenstrahlen gleich

In Eins des Verstands Kraft

Mit des Gefühles Zartheit schmilzt!

Von hoher Anmuth Reitz gefesselt, huldigt zu deinen Füssen das Glück

Gleich den Unglücklichen, die DU beglückst, Dir

Deren Trane dich und deine Grossmuth weint

Die Trane gross und hohr wie Du!

Schaut, Eures Throns Diamantpfeiler, Eure Bruder

Wie bestrahlt von der Hoffnung Morgenroth,

Hochprangend, sie und entzückend da stehn,

Jegliches Herz mit Wonne fullend!

קִיאֲנִכְטֵאֲנִיִּין אִישׁ חַיִּי אֲרִי לְפָדוּי • בֶּן פִּוְרָת הוּא עֲלֵי קֵעִיִּין
 חֲטָר חֲמִידוֹת מְגֻנֵע בֵּית יִשׁוּעָה • גַּם צִדְקָתְכֶם כְּנוּגָה לְעֵיִן:
נִיקֵאֲלִיּוֹס וּמִיחֵאֵל בְּחֻרֵי חֲסֵד • פִּעְדֵרֵאֲוֹנֵע
 אֲ-נִכְסֵם הִלְכִיָּאָה בְרוּכָה :

צְבִי עֲדִיכֶם עַל כָּל בְּנוֹתֶיהָ • אִם הַבְּנִיִּים שְׂמַחָה :

מֵלֵךְ ! הֵן צִדְקָה יִדְעֵנו • לִבְנוֹ אָחִיו גִּיל יִרוֹן :
 בִּשְׂמֵחָה הֲרִימוּנוֹ קִלְנוֹ • וְרַב תּוֹדוֹת לֵאלֹהִים עֲלֵיִן :
 נִפְלְאִים בִּיעֲשִׂיהָ ! גְּבוּהִים נִשְׁגָּבִים פְּרוּמְמוֹת הַדְּרָה :
 עַל בֶּן מִשַׁח אֹתָהּ אֱלֹהִים • שְׂמֵן שִׁשׁוֹן מַחְבְּרָה :

אֲבָן גַּם דְּלוֹס נָא הַבֵּט וּרְאֵה הִנֵּה בַעֲמֵק שׁוּחָה :
 גַּם פֶּה עֵיִן חֲמֵלְתָהּ יוֹשִׁיט הַבַּת יְהוּדָה בְּכִבִּיָּה שְׂמוּחָה :
 עֵינִיהָ נוֹשָׂאת וּכְפֹאתָה מוֹל הַדְּרָת כֶּסֶף כְּבוֹדָה :
 חוֹס נָא • חֲמוֹל נָא • גַּם אֹתָהּ הַטִּיב לָהּ כְּרוֹב חֲסֵדָה :

מִשְׂמַחַת הִיא לְהַדוּמָה • אֲתָה תוֹחֵלְתָה וְתִקּוֹתָה :
 וּנְקֵצַת מוֹל יִקְרַת הוֹרָה • מִתְנַעֲרַת מִעֲפְרוֹתָה :
 שְׂמַחָה וּבְעֵינִים שׁוֹקְקוֹת : מַחֲלֶקֶת הִנֵּה יִדִּיהָ :
 וּמַעֲבֵרַת כְּבָנִים שׁוֹחֲקוֹת גַּם רִשְׁמֵי תִלְמֵי כְּבִלְיָה :

Konstantynie! cnotami sławny rycerskiemi!
Mikołaiu, Michale, wy nadzieie ziemi!
Ty Ich wspaniała Matko, i *Wy* Siostry tklwe
 Przyimiycie w chołdzie serca i pienia życzliwe
 Wam równie z naszych ołtarzy
 Wdzięczna ofiara się zarzy

Przy tych ołtarzach *Królu!* przyimiy nasz hołd niemy,
 I my milczeniem głosną *Twą* sławę niech czcimy;
Tyś jeden wraz z potęgą łagodność połączył,
Ty jeden, coś dla chwały, lzy wdzięczności sączył.
 Ta jest tylko prawa chwała,
 Która wdzięczne lzy wylała.

Poyrzyj na nas, ludzkości i prawdy czcicielu!
 Jak liście potyrane ludy Izraelu;
 Niech przeleci nad niemi słowo *Twojej* mocy,
 Gwiazda *Twoja* rozpędzi cienie naszej nocy;
 Niech dla nędznych Judy dzieci
 Gwiazda nadziei zaświeci.

O dniu słodkich nadziei, końcu udręczenia!
 Izrael już nie czuje swojego więzienia;
Tyś na *Niego* wzrok rzucił, pęta pospadały,
 Spełnione już życzenia, wyrzekł *Król* wspaniały:
 Niech się i on z grobu stawi
 Niech i on mi błogosławi.

Généreux *Constantin* image de *Ton Frere*,
 Digne de *Tes ayeux!* et *Vous*, que tout révère,
 Couple aimable et parfait, *Nicolas* et *Michel!*
 Et *Vous*, *Leurs* tendres *Soeurs* et *Leur* sublime *Mère;*
 Pour *Vous* un pur encens fume sur notre Autel!

Au pied de cet autel prosternes en silence
 Nous adorons, ô *Czar*, *Votre* haute puissance
Votre Auguste pouvoir, et cet éclat brillant,
 Dont il est rehaussé, car toujours la *Clemence*
 Sera de la *Grandeur* le plus bel ornement.

Daignez donc, d'un regard, animer la poussière,
 Et que l'humble *Juda*, plongé dans la misère
 D'un mot de *Votre* bouche entende le doux son!
 Dissipez notre nuit, *Astre* de la lumière,
 Et versez dans nos coeurs l'*Aurore* d'un rayon!

O fin de nos malheurs! ô jour de l'espérance!
Israël ne sent plus le poids de sa souffrance!
 Il se voit libre enfin; il voit ses fers brisés!
 Ses vœux sont accomplis! *ALEXANDRE* s'avance: —
 „Vivez, dit-il; et *Vous* aussi me bénissez!”

KONSTANTIN, der Grossherzige Eures Thrones Zierde

NICOLAUS und MICHEL Eurer Tugenden Abglanz;

Und der Schwestern libliche Zartheit

O Mutter Fedorowne! wie gesegnet bist du in deinen Kindern

Dank entflammt, o Kaiser! und Segenflhend,

Wallt zum höchsten unser aller Herz auf!

Das mehr als deiner Grösse deiner Hoheit staunt

Deiner Grösse, deiner Hoheit Schmuck.

Aber, o! auch hierher ⁶ Blick, wo tief,

Doch nicht unerreichbar Deinen Blick

Zu des Thrones Stufe die gefallne Juda

Mit tiefflehender Inbrunst zu dir aufsieht.

Schau wie des langen Erdendruckes Staub abschüttelnd

Sie aufrichtend sich erhebt

Wie Hoffnung die blässere Wange röthet,

Und die Spur tilgt, der abgeworfenen Fessel!

עֲדָנָה נוֹטֶפֶת דְּזַעֲזָהּ • מִתְנַזְעֶטת עַל לַחֲיִיהָ :
 אֲנִי הַסִּיר גַּם אוֹתָהּ וְחִנּוּי דְּמַעוֹת תּוֹדוֹתֶיהָ :
 הִנֵּה בְלִחֵי צִאֲצָאֶיהָ • עוֹד יִטְרוּ עוֹד יֵאָרוּ :
 הִנֵּה מַעֲטָרֶת וּקְרָנֶיהָ • עַל רֹאשׁ אַחֲרֵיתָךְ יִצְהִירוּ :

דָּלָה בֵּת יְהוּדָה וְעַנְיָה • כַּמְשָׁלוֹת לָכֶם מִצֵּאָה עוֹשֶׁר :
 תִּאֲלַמְנָה מִשְׁאֲלוֹתֶיהָ • אֵךְ יִבְנֶנּוּ מִבֵּין כָּל פֶּשֶׁר :
 וְתִיקַר לֹו דְּמַעַת הַנְּשִׂיָה • בִּיקַר הַדְּרַת תִּפְאָרְתֶיהָ :
 וּבְגָמְלוֹ הַטּוֹב וְתוֹעֵנָה • יִגְמוֹל לָהּ בְּבִרְכָתוֹ אֱלֹהֵיךָ :

אֲשֶׁרֶיךָ קִיסָר אֱלֵעִקְסָנְדֶּר • אֲשֶׁרֶיךָ !
 בְּחִיר אֱלֹהִים וְיָדִיד הָאָרֶם מִי כְּמוֹכָה :
 אֲשֶׁרֶינִי כִי בְצֵל כַּנְפֶיךָ הִתְלוֹנְנִי :
 כִּי שֵׁם הַשְּׁלוֹם וְהַבְּרָכָה יִתְקוֹנְנִי :

O *Panie!* widzisz nasze w łzach skropione oczy,
 Już to nie ból łzą gorzką powieki nam moczy;
 Są to już łzy wdzięczności *Tobie* poświęcane,
 W przybytkach one naszych zostaną schowane.

Wdzięczność Judy pokolenia

Niech *Cię* wiecznie w nich ocenia.

Juda uboga w wszystkim, bogata w życzeniu,
 Bojaźliwa lecz wierna, wymowna w milczeniu,
 Ponizona, wzdychając do najlepszych chęci
 Do Boga Bogów modły za *Tobą* poświęci.

Niech *Ci* tyle szczęścia stwarza

Ile nas w *Tobie* obdarza.

W *Tobie* nam obraz Boga i Boska potęga;
 Szczęsna ziemia, gdzie *mężne Twoje* rami osiąga!
Tys ludów miliony okrył *Twym* puklerzem,
 My szczęśliwi pod twoją opiekę się zbierzem

I będziem wdzięcznemi głosy

Błogosławić nasze losy.

Seigneur, voyez nos pleurs baigner notre paupière!

Ce ne son plus les pleurs d'une douleur amère,
Les pleurs du désespoir qui coulent de nos yeux;
Ce sont des pleurs de joie, et dans le sanctuaire
Ils seront recueillis par nos derniers neveux.

Pauvre, mais riche en vœux; timide, mais fidèle;
Muet, mais éloquent; humble mais plein de zèle,
Juda demande à Dieu de benir l'Empereur.
Et son Dieu l'exauçant, de sa main paternelle
Repand tous ses trésors sur l'Élu de son cœur.

Benissons l'Oint de Dieu, son Élu, son Image,
ALEXANDRE le Juste, ALEXANDRE le Sage!
Heureux les millions sur qui *Son* bras s'étend!
Et nous, heureux aussi, tombés en *Son* partage,
Benissons d'une voix le sort qui nous attend!

O trockne die Zähre, die noch an ihrer Wimper hebt;
 Dass sie freudiger zitternd ihr Blicke,
 Und ihr Schimmer, noch in des Urenkels Auge strahlend
 Der schönste sey in deines Urenkels Kron'!

Arm ist Juda! doch reich an Wünschen für Dich;
 Stumm ihr Wunsch! doch beredt vor dem Allhörenden;
 Und, haß! seine lauteste Erhörung ihr; *hör sie*
 Sein Seegen Dir

Heil Dir, Kaiser ALEXANDER!
 Gotterwählter! Menschenbeglucker!
 Und dem Volcke Heil! das unter deinem Siegeshelm
 In ungestörten, Glücke sicher ruht.

